

Johannes Rothkranz

**K čemu
vlastně slouží
„válka proti terorismu“?**

PRO FIDE CATHOLICA

Z německého originálu „Wozu dient eigentlich der ‚Krieg gegen den Terrorismus?‘“,
z občasníku „Pro Fide Catholica“, Verlag Anton A. Schmid, Durach 2005
přeložil © Jaroslav Voříšek 2017

Vydaly katolické stránky:
www.spiknuti-proti-cirkvi-a-lidstvu.com

Úvodní slovo editora českého překladu

Doslova přívalová vlna „mezinárodního terorismu“ se od publikování (2005) drobné, ale brilantní studie pravého a simulovaného teroru stále silněji valí na nic nechápající a vyděšenou světovou veřejnost. Nicméně soudný a nezaujatý čtenář dokáže ocenit analytickou zkušenost, prozíravost a přesnost prognózy pokračování „světového terorismu“ německého katolického autora statě, převzaté ze stejnojmenného občasníku vydavatelství „Pro Fide Catholica“.

„Skutečný terorismus má obvykle jen jeden zcela určitý, otevřeně vyhlášený cíl, kterého však většinou nedosáhne. Naproti tomu pouze simulovaný teror sleduje nezřídka několik cílů současně, které ovšem nemůže veřejně přiznat, zato však – bohužel! – dosti často jich dosahuje podivuhodně rychle a úspěšně. Falešný terorismus je vždy jen *záminkou pro něco zcela jiného*, čeho má být jeho pomocí dosaženo!“

Od doby vzniku předkládané stručné studie se již objevilo obrovské množství informací, odhalujících v oficiálních zprávách, komentářích řízených médií i nejrůznějších „vyšetřovacích komisí“ potlačování svědeckých výpovědí, zkreslování faktů, křiklavých nesrovnalostí i vyslovených lží. A zmíněné zavádějící snahy byly a jsou naprosto záměrné – za každou cenu zatajit *skutečného původce* „mezinárodního terorismu“, samotnou Satanovu synagogu, svedením pozornosti výše zmíněnými dezinformacemi na „pachatele“ k tomu účelu vytvořené nebo zcela vymyšlené. Bohužel i přes obrovské množství skutečných informací a vysvětlení dává veřejnost i nadále často přednost pohodlnějším „poučením“ centrálně řízenými médii – a jak známo, nemyslíciho lze snadno přesvědčit i tou největší hloupostí.

V souvislosti s projednávaným fenoménem „mezinárodního terorismu“, který ve skutečnosti vůbec jako takový neexistuje a lidé si jej zaměňují pouze s jeho tragickými důsledky, se nelze vyhnout připomínce jednoznačných slov „Protokolů sionských mudrců“ z roku 1897 – ovšem padělaných –, jak nás přesvědčují Židy a zednáři řízená média a sebe samé lidé naivní nebo příliš se obávající pravdy. Protokol 9, 5 říká:

„... Z nás vychází vše pohlcující teror a hrůzovláda, a slouží nám lidé všech názorů a ideologií“.

Stačí porovnat citovanou pasáž vůdců světového Židovstva z roku 1897 s analýzou atentátů v USA, Madridu a Londýně níže v textu, aby byla okamžitě viditelná totožnost původců i rukopisu!

K čemu vlastně slouží „válka proti terorismu“?

Snad k tomu?

„Ze všech nepřátel **veřejné svobody** je válka asi tím nejvíce obávaným, protože obsahuje a rozvíjí zárodek všech ostatních. Válka je původcem armád; z nichž zase vycházejí **dluhy a daně** (...), známé **nástroje, jak dostat mnohé pod nadvládu nemnohých**. (...) Žádný národ si nemůže zachovat svoji svobodu uprostřed neustálého válčení.“

(James Madison, 4. prezident USA [1809-1817], v roce 1795)¹

„Internacionální organizace lidských práv *Human Rights Watch* (HRW) upozornila na **šedou zónu** při definování pojmu **světová válka proti terorismu**, ponechávající Spojeným státům i dalším vládám **povážlivý** prostor k **interpretaci**. (...) Šlo o ‚rétorickou‘ válku k ukázání, aby podle předělu 11. září byly **zostřeny trestní sankce** a také rázně prosazeny –, anebo o ‚skutečnou válku‘ ve smyslu ozbrojených konfliktů, **podléhajících zcela jiným právním normám?**“

(„Die Tagespost“, 18. únor 2003)

Nebo možná k tomu?

„Management skrze krize je v zásadě trojitá technika. (...) Ti, kteří **chtějí změnu určitým směrem**, a také disponují dostatečnými pomocnými prostředky, **vytvářejí**, vynalézají nebo odhalují po ruce jsoucí krizi – jako třeba terorismus nepřátel z Blízkého východu. Publikují tuto krizi široko daleko, a když je v obyvatelstvu již **dostatečný neklid**, **pak** předloží – vždy citujíc proslulé akademiky – **své řešení na zvládnutí krize**.“

(Michael Suggs v „CODE“, duben 1991)

„Svět je nervózní. Psychicky chorý zabije řidiče autobusu a způsobí nehodu se šesti mrtvými... **Všichni okamžitě myslí na teroristický útok**. Exploduje letadlo nad Černým mořem, údajně sestřelené raketou ukrajinské armády. **Znovu všichni mluví o teroristickém atentátu**. Spekulace okolo výbuchu v chemické továrně poblíž Toulouse nekončí stejně tak, jako když před několika týdny pomatený zběsilec střílel v kantonálním parlamentu v Zugu, a **znovu všichni mysleli na teroristický útok**. Atentát z 11. září **dosáhl svého cíle – svět je terorizován**.“

(„Die Tagespost“, 18. únor 2003)

¹ Cit podle: „On Target“, 30. 4. 2005, str. 11.

Ale odkud potom teror pochází?

Snad dokonce odtud?

„... protože až přijde mesiáš, budou všichni otroky izraelitů.“

(*Babylonský Talmud* [Erubin IV, 1,2/fol. 43b])²

„Kdybychom však národům dopřáli oddechu, vytoužený okamžik se nám už nikdy nevrátí.“

(*Protokoly sionských mudrců*)³

„**Hlavním stanem mezinárodního terorismu** není libyjský Tripolis, Sýrie nebo Írán. Ústředím mezinárodního terorismu je Tel Aviv v **Izraeli**, a ve Spojených státech New York, Los Angeles, San Diego, Miami a další metropole.“

(*Haviv Schieber, americký Žid a blízkovýchodní expert, v roce 1985*).⁴

Pravý a nepravý terorismus

Je pravý a nepravý terorismus stejně tak, jako je zlato pravé i zlato falešné. Takže – bez pravého zlata by přirozeně nebylo ani to falešné. A bez skutečného terorismu by nebyl rovněž myslitelný ani ten falešný, předstíraný terorismus.

Je však závažný rozdíl mezi falešnými penězi a falešným terorismem: falešné peníze tvoří jen nepatrný zlomek, mnohem méně než tisícinu pravých peněz; naproti tomu simulovaný terorismus je, jmenovitě v naší době, výrazně četnější.

Na druhé straně mají falešné peníze a falešný terorismus i něco společného: aby se pracné padělání skutečně vyplatilo, nemluví se o něm, nýbrž utajuje. Padělatelé nejraději napodobují velké bankovky, a podobně i falešný terorismus s oblibou rozpoutává mimořádně velké, senzační atentáty, tedy s co možná největším počtem mrtvých, zraněných a pohřešovaných.

Pravé peníze jsou produkovány a uváděny do oběhu jménem společnosti, tedy státu. Naproti tomu falešné peníze soukromými osobami nebo malými skupinami soukromých osob. V případě terorismu je tomu **právě naopak!** Skutečný terorismus vychází od soukromých osob nebo jejich malé skupiny, naproti tomu falešný terorismus pochází od nejvyšších státních míst.

Podle čeho se tedy pozná falešný terorismus, čím se **rozpoznatelně** liší od skutečného terorismu?

Je tomu jako u falešných peněz: čím lépe jsou padělány, tím obtížněji se dají rozlišit od pravých. Odborník však vždy ví, na co třeba především dbát, má-li falešným penězům přijít na stopu.

Skuteční teroristé chtějí obvykle dosáhnout něčeho určitého, něčeho přinejmenším podle **jejich** náhledu naprosto správného a čestného. Proto cíl svého teroristického boje

² Lazarus Goldschmidt, *Der Babylonische Talmud. Nach der ersten zensurfreien Ausgabe unter Berücksichtigung der neueren Ausgaben und handschriftlichen Materials neuübertragen*, 3. Aufl. Königstein im Taunus, 1980-1981, Bd. II, S. 130.

³ Gottfried zur Beek (Hrsg.), *Die Geheimnisse der Weisen von Zion in deutscher Sprache herausgegeben*, 8. Aufl. Charlottenburg 1923, S. 43.

⁴ „Diagnosen“, č. 4 (duben) 1985, str. 15.

veřejně oznamují, považují za důležité vždy se ke svým teroristickým úderům otevřeně hlásit. Příkladem toho je „národní osvobozenec boj“ IRA v Brity obsazeném Severním Irsku, baskická ETA ve Španěly ovládaném Baskicku, kurdské PKK především v Turky ovládané části Kurdistanu, nebo Hamas v Izraelci okupované Palestině. (Že rovněž takové teroristické organizace jsou ve svém vedení rozštěpeny a infiltrovány, a proto se nechávají zneužívat také k jim vlastně naprosto cizím účelům, to je zase jiná kapitola.)

Státní původci jen klamného teroru se ovšem vždy snaží své atentáty podstrčit skutečně existujícím nebo ad hoc vymyšleným teroristickým organizacím. Jejich vražedným akcím však většinou chybí „vysvětlitelnost“, tzn. jejich smysl a cíl nejsou jednoznačně prokazatelné. Nejzřetelnějšími známkami takových, na vlastních občanech páchaných „teroristických útocích“, jsou vždy následné „nedostatky v objasňování“ a nápadné utajovací pokusy úřadů i záhadná neexistence (nesporně pravých) výpovědí svědků. Ty musejí na sebe nechat čekat (a skutečný smysl předstíraných atentátů musí již jen proto zůstat nejasný), neboť jimi sledovaný cíl je jednak tajný, jednak je v očích veřejnosti neospravedlnitelný a odporný, ale také z toho důvodu, že by takové atentáty již nemohly být úspěšně zopakovány!

K čemu tedy je falešný terorismus?

Abychom hned předeslali: falešný terorismus slouží *nakonec* pouze *jednomu jedinému* účelu. A tím posledním cílem je viditelné panství Satana na Zemi. K tomu ovšem náležejí dvě nejdůležitější věci: zřízení jediné absolutně tyranské světové vlády pod židovsko-zednářským vedením, a vytvoření jednoho jediného světového náboženství: za nové „křesťanství“ přestrojeného satanismu.

Kdo o tomto úsilí mocných světa ještě nikdy neslyšel, nebo je má pouze za absurdní „spiklenecké teorie“, ten najde vydatné, ověřitelné doklady a důkazy v přímo drtivém množství mj. v knihách, uvedených na konci tohoto informačního spisku, jež mohou být objednány.

Pomocí internacionálního zednářstva prosazované světovládné ambice po- a protikřesťanského „židovství“ (přesněji: talmudismu a kabbalismu) zde mohou a musí být (z důvodů rozsahu) ukázány co možná stručně. Rovněž můžeme a musíme mít za plně prokázané, resp. každodenně a snadno průkazné, že (téměř) všechny „národní“ vlády světa, zvláště však bez výjimky všechny vlády „západního světa“ i ostatních průmyslových národů se již přinejmenším po dlouhá desetiletí spolehlivě nacházejí pod židovsko-zednářskou kontrolou: personální, hospodářskou, finanční, mediální a ideologickou.

Řídící aparát k vytvoření protikřesťansko-satanistické světové jednoty sedí již dávno v (téměř) všech klíčových mocenských postaveních, tedy jednak národů a národností, jednak rovněž v různých náboženstvích, zčásti se ještě projevujících vzpurně. Jejich odpor musí být zlomen; vždyť vlastní popoháněč, osobně d'ábel, „ví, že má času málo“ (Zj 12,12), než hněv všemohoucího trojjediného Boha učiní definitivní konec jemu i jeho „synagoze“ (Zj 2,9; 3,9) včetně celých dějin tohoto světa.

Zkrátka a dobře: jak již pravý, tak ještě mnohem více falešný terorismus – a jeho nespočetné, brutálně zabitě i doživotně zmrzačené oběti to co nejpáději prokazují – je metodou d'ábla, a nyní dokonce *tou* metodou d'ábla, která urychluje a zajišťuje nástup světovlády jej samého i jeho synagogy.

Bude nám to mimořádně nápadné, když si (bez ohledu na zčásti rovněž pochybný „čečenský“ terorismus a jemu připisované krvavé atentáty v Moskvě, resp. Beslanu) „pod lupou“ prohlédneme čtyři nejvýznamnější „teroristické útoky“ z posledního desetiletí – Oklahoma City 1995, New York a Washington 2001, Madrid 2004 a Londýn 2005.

Oklahoma City 1995

Ráno 19. dubna 1995 před devítiposchodovou budovou federální správy v Oklahoma City, hlavním městě státu Oklahoma v USA, explodovala mohutná nálož, umístěná v odstavené dodávce. Téměř polovinu budovy výbuch zničil a 168 tam pracujících zaměstnanců různých federálních úřadů ukrutně zahynulo.

K atentátu se přihlásil – nikdo! A k této první typické známce *pouze předstíraného* „terorismu“ přibýly velice rychle mnohé další indicie. Uvedeme si zde jenom ty nejvýznamnější:

* Jako „viníci“ byli během několika málo dní zatčeni jistý Timothy McVeigh a jistý Terry Nichols. Jak známo, první z nich byl roku 2001 popraven smrtící injekcí. Naproti tomu druhý stál o více než deset let později pořád ještě před soudem, a nejnovější zpráva ze srpna 2005 říká: „Daňoví poplatníci vynaložili 6,3 milionu dolarů na obhajobu Terry Nicolsa, protože tak nákladné bylo přimět vládu vydat příslušné podklady, uvedl jeho obhájce. Stálo by mnohem méně, kdyby vláda nezatajovala informace, jako např. skutečnosti ohledně dalších podezřelých z bombového útoku v Oklahoma City, prohlásil právník Michael Tigar.“⁵

* McVeigh byl po svém zatčení představován jako „pravicový radikál“: údajně se chtěl policejnímu úřadu *Bureau for Alcohol, Tobacco and Firearms* (*Úřadu pro alkohol, tabák a střelné zbraně – zkr. BATF nebo ATF*) pomstít za jeho pověstně zločinný „zásah“ proti davidíánské sektě ve Waco roku 1993. Ve skutečnosti McVeigh prokazatelně neměl žádné spojení s „pravicově radikálními“ kruhy, a vždy pouze posílal „jasně levičácky zabarvené a socialisticky orientované čtenářské dopisy jednomu deníku státu New York“.⁶ Navíc byla dodávka s výbušninou zaparkovaná u boku budovy, ležícího nejdál od kanceláří *ATF*, tedy přesně na „nesprávné“ straně.

* Kanceláře *ATF* byly v nejvyšším, devátém patře a podle názoru expertů by tam ničivý účinek nálože za žádných okolností nedosáhl. Zadní strana budovy byla kupodivu i přesto od zdola až nahoru rovnoměrně zdemolována. Početné seismografické záznamy exploze však zcela shodně a překvapivě jasně ukázaly *dva* bezprostředně po sobě následující výbuchy, nicméně zřetelně oddělené! Explodovala tudíž téměř současně ještě další nálož mnohem výše v budově.

* Všech 15, resp. 17 zaměstnanců *ATF* přesto atentát přežilo bez újmy – neboť právě toho rána nebyli na svých místech. Zjevně se jim včas dostalo varování. S mladým federálním zaměstnancem Eyde Smithem, jehož dvě malé děti se staly obětí exploze, bylo 23. května 1995, tedy dobrý měsíc po atentátu, vedeno interview v živém vysílání CNN. V něm prohlásil, že on sám i další očití svědci dostali od vládních agentů pokyn mlčet a neklást žádné hloupé otázky, jako např. proč zůstali nezraněni právě všichni zaměstnanci *ATF*, jimž přece údajně atentát platil. Záběry řečeného interview byly po celý den vysílány ve zprávách CNN – ve všech opakováních ovšem už jen bez této ne-

⁵ „American Free Press“, 22. 8. 2005, str. 2.

⁶ Texe Marrs, „Fascist Terror Stalking America“ („Flashpoint – Special Report 1995“), str. 4.

příjemné „svědecké“ výpovědi!⁷

* A již koncem roku 1977 německá zpravodajská služba oznámila to, co se vláda USA – viz výše – ještě do nedávna zoufale snažila zatajit: „Na drogách závislý atentátník Timothy McVeigh [byl] k činu naveden agentem *FBI* s německým občanstvím jménem Andreas Straßmeier, žijícím dnes v Berlíně. Zpráva je nyní také k dispozici v různých časopisech USA i Velké Británii“⁸.

* *FBI* je úřad americké federální policie! Byla to tedy sama policie (a přirozeně ještě nad ní stojící vláda USA), která „teroristický útok“ zosnovala, aby jej využila zcela určitým směrem: proti americkým, jako „pravicově radikálním“ demonizovaným vlastencům a jejich – legální! – ozbrojené domobraně, která o židovsko-zednářském „Jednom světě“ absolutně nechce nic vědět. Hodní američtí občané měli „chápat“, co jim média nyní již po léta vtoukají do hlavy: vlastenci a jmenovitě příslušníci domobrany jsou nebezpeční potenciální „teroristé“ ... stejně tak, jako „pravicově radikální“ bombový atentátník z Oklahomy, Timothy McVeigh.

Výpočet naštěstí vyšel jen částečně, a protože se objevovaly stále nové nesrovnalosti, výhrůžky svědkům, manipulace, pokusy o vydírání a lži, považovaly nakonec vláda i média za chytřejší nezdařenou kampaň nechat usnout. A to zvláště nyní, kdy se dostal do popředí nový, ještě *důležitější* obraz nepřítele – „islámský fundamentalismus“ ...

New York a Washington

11. září 2001 máme ještě v živé paměti... Údajně islámští fanatici unesli naráz hned čtyři civilní linková letadla, která pak postupně nechali narazit do obou obrovských věží newyorského World Trade Center (WTC), do jednoho křídla budovy rovněž gigantického ministerstva obrany USA (Pentagonu), a další spadnout na pole v Pensylvánii. Nicméně nepravděpodobností, „chyb“ úřadů a pozdějších překážek v objasňování bylo tolik, že přes všechny snahy řízených médií většina informovaného světového obyvatelstva dnes vládu USA považuje přinejmenším za spoluviníka, ne-li dokonce (asi výstižněji) za přímého původce strašlivých zločinů, které stály život zhruba 3 000 nevinných lidí...

Během necelých čtyř let vydaná kritická literatura o nejspíše skutečném pozadí a průběhu „teroristických útoků“ z 11. září 2001 je téměř nekonečná. Ukážeme si z nepřehledného množství zrádných indicií alespoň několik:

* Po týdny se nikdo nehlásil k „atentátům“; poté konečně za mimořádně podezřelých okolností se vynořivší údajně opakovaná přiznání právě a zrovna bývalého agenta CIA (!), Usámy bin Ládina, jsou tím bezcennější, že vláda USA již dopoledne 11. září „věděla“, že to „mohl být“ jedině bin Ládin!

* „Otvory po nárazech“ do obou věží WTC byly mnohem menší, než aby mohly být způsobeny civilními letadly střední velikosti; ani na WTC, ani na „místech nárazu“ do Pentagonu, ba ani na „místě zřícení“ v Pensylvánii nebyly nalezeny odpovídající trosky civilních letadel; přinejmenším z nich neexistují žádné fotografie.

* Obě věže WTC se zhroutily takovým způsobem, že mnoho odborníků nezávisle na sobě okamžitě vyslovalo oprávněné podezření, že šlo o řízené exploze.

* Skutečnost, že vojenské letectvo USA se ani v New Yorku, ani v nejpřísněji stře-

⁷ Tamtéž, str. 61.

⁸ „PHI-Deutschlanddienst“ č. 44-45/1997, str. 328.

ženém Washingtonu *vůbec nepokusilo* „unesené“ letouny zadržet, mluví rovněž pro to, že nešlo o pasažérská, civilní letadla.

* „Početní novináři, hasiči i očití svědci přímo na místě vypovídali, že slyšeli a cítili řadu explozí ještě *před tím*, než se budovy [WTC] zhroutily; jejich svědectví se však potlačovala, a v kontrolovaných médiích již nebyla nikdy zopakována. William Rodriguez, vrátný ve WTC, dokonce před ‚Vyšetřovacím výborem 11. září‘ vypověděl, že vteřiny před nárazem letadla do budovy jasně cítil výbuch v podzemních patrech severní věže, ale nic z jeho výpovědi se v závěrečné zprávě výboru neobjevilo.“⁹

* Na místě tehdy přítomným hasičům i členům ostatních zásahových jednotek je dodnes vládními úřady přísně zakázáno mluvit o těchto jimi všemi rovněž vnímaných explozích.¹⁰

* A co je ještě zajímavější: 11. září 2001 v 11,43 hod. v Cincinnati sídlící televizní vysílač WCPO-TV umístil na internet čerstvě obdrženou zprávu světoznámé zpravodajské agentury *Associated Press (AP)*. Říkalo se v ní, že let „United Airlines 93“ nouzově přistál na Mezinárodním Hopkinsově letišti v Clevelandu z obavy, že by na palubě mohla být bomba: oznámil to clevelandský starosta Michael R. White. Nicméně let společnosti „United Airlines 93“ byl letem onoho Boeingu 767, který se téhož 11. září již v 10,06 hod. měl údajně „zřítit“ u Shanksville v Pensylvánii...! Oficiální verzi zcela odporující zpráva *AP* však nicméně ještě celého půldruhého roku zůstala čitelná na řečeném webu, než byla urychleně vymazána poté, co jedna rozhlasová relace vyvolala příslušnou pozornost veřejnosti. Zpravodajská agentura *AP* na následné dotazy novinářů, co taková informace měla znamenat, jednoduše neodpověděla¹¹ ...

A rovněž velice pozoruhodné: známý politický spisovatel Hunter S. Thompson, autor známého amerického bestselleru, byl na jaře 2005 nalezen mrtvý. „Úřady sdělily, že prý šlo o sebevraždu, a zůstalo u toho, že se Thompson zastřelil pistolí do hlavy. Přesto reportér velkého [kanadského] deníku *Toronto Globe and Mail* prohlásil, že předchozího dne mu Thompson telefonoval a přerývaně vyrážel: „Chtějí mě zabít ... Má to vypadat jako sebevražda.“ – Podle reportéra řekl: „Nějak zjistili, že se chystám napsat bezohledně jasnou řečí mluvící článek o tom, co se 11. září při zřícení WTC skutečně stalo,, ,Nebyli za to odpovědní žádní arabští únosci,“ prohlásil Thompson.“¹² Všechno ostatní si zavražděný bohužel vzal s sebou do hrobu...

Přesto všichni ti, kteří se nechávají ohlupovat centrálně řízenými masovými médii, dál poslušně věří ve vinu „islámských fanatiků“ Usámy bin Ládina a jeho „fundamentalistické teroristické sítě“ jménem „Al-Kajda“. A aby hloupost nevymřela, byla nenávist k „islamistům“ o půl druhého roku později opět vyvolána resp. přizívána „teroristickým útokem“ na

Madrid 2004

„Teroristy“ zvolené datum bylo znovu výmluvné, jako již roku 2001; také zde součet jednotlivých číslic data 11. 3. 2004 (1 + 1 + 3 + 2 + 4) dává 11, tudíž kabbalisticky symbolické číslo, které v nejvýznamnějším, skotském vysokostupňovém zednářstvu s jeho 3 x 11 stupni hraje důležitou roli.

⁹ „American Free Press“, 27. 6. 2005, str. 12.

¹⁰ Tamtéž, str. 13.

¹¹ „American Free Press“, 4. 4. 2005, str. 10.

¹² „Power of Prophecy“, květen 2005, str. 4.

A další zřetelný odkaz na *skutečné* původce atentátu v Madridu: znovu to byly přesně **čtyři** cíle, zničené zákeřně uloženými bombami. Tentokrát ovšem ne čtyři letadla, nýbrž čtyři madridské příměstské vlaky. Stálo to 191 mrtvých a několik set raněných.

Co je nejvýš nápadné? Znovu se nikdo nechtěl k útokům přihlásit. Zpočátku podezřívána baskická ETA, která se v minulosti zatím vždy ihned hlásila k odpovědnosti za svoje teroristické útoky, rozhořčeně a dokonce i věrohodně jakoukoli vinu odmítla – protože její akce měly naprosto jiný „rukopis“. Nakonec vyšetřovací orgány, podobně jako již v New Yorku a Washingtonu 2001, údajné doznání „marockých islámistů“ vytáhly z moderního kouzelnického klobouku jménem „internet“. Později dokonce tajuplně dokázaly – přesně jako i vyšetřovatelé v USA 2001 – uvést také plná jména islámských teroristů, kteří měli uložit ve čtyřech vlacích celkem deset náloží a poté je odpálit...

Jenže skutečně prokázáno nebylo z toho dodnes nic, zvláště když ani jediný ze jmenovaných „teroristů“ nebyl dopaden. A jako z udělení údajnému „strůjci spiknutí“, marockým zatykačem hledanému Maročanovi Abdel Karim al-Mejati za bombový útok v Casablance, již také nemůže být prokázána účast na madridských atentátech, protože možná zcela „preventivně“ jej saudskoarabské „bezpečnostní složky“ počátkem dubna 2005 zabily během přestřelky na severu země...¹³

Nicméně celý svět přirozeně „ví“, že islámští teroristé byli viníky v Madridu. Chtěli se – jak světová média unisono tvrdí – pomstít za to, že se Španělsko podílelo na válce proti Iráku i na jeho následné okupaci. Vždyť Španělé několik málo měsíců po atentátu zvolili novou vládu, která – jak bylo v předvolebním klání slíbeno – okamžitě stáhne všechny španělské jednotky z Iráku. ... A tím, jak světová média znovu bystře usuzují, dosáhl bin Ládin se svou „Al-Kajdou“ cíle v Madridu: Španělsko odpadlo z řad „internacionální protiteroristické koalice“ ...!

Zde tedy je možné přímo vidět, jak nesmírně nebezpeční a mocní byli islámští teroristé ze „sítě Al-Kajdy“; pouhými deseti bombami přinutili celou zemi k vojenskému stažení!

Ve skutečnosti *opravdoví* záškodníci z Madridu znovu dosáhli *svého* záměru – nechat islám opět ukázat jako principiálně teroristické náboženství, jako nové světové nebezpečí, s nímž je třeba bojovat všemi prostředky. Přirozeně ne proto, že by opravdu bylo tak teroristické; mnohem spíše z toho důvodu, že masa jeho vyznavačů až dosud houževnatě *odmítala* „světovou ekumenu“ všech náboženství. A tuto fanatickou zatvřelost, (paradoxně) asi největší překážku na cestě k protikřesťanskému Jednomu světu, je třeba za každou cenu zlomit. K tomu ovšem Madrid ještě nestačil. A tak následoval

Londýn 2005

A jako vždy ráno, tentokrát však 7. 7. 2005 (součet číslic: 2 + 5 = 7), tedy ve znamení trojnásobné sedmičky, explodovaly v Londýně znovu přesně (!) čtyři nálože. Zasaženy byly – pro změnu – tři vlaky metra a městský autobus.

Teprve po několika dnech byl již známý počet obětí; 56 lidí ztratilo hrůzně život a více než 700 bylo zraněno těžce i lehce.

Když se po pěti dnech pořád ještě nikdo k atentátům nepřihlásil, pozměnily úřady svou diagnózu. Jestliže zpočátku zjistily, že pro sebevražedný atentát nejsou žádné dů-

¹³ „The Witness“ (jihoafrický deník) 8. 4. 2005, str. 5.

kazy, byly si náhle jisté opakem. ... Bližší důvody tak radikální změny smýšlení vyšetřovatelů však byly interesované veřejnosti bohužel upřeny. Ta by především ráda věděla, jak jeden jediný „sebevražedný atentátník“ dokázal celé svrchní patro autobusu tak rovnoměrně a čistě odstřelit, že je novinář na místě přirovnal k otevření plechovky sardinek...

Mrtvých a zraněných bylo tedy víc než dost, ale obyvatelé britského hlavního města se vzdor utrpenému šoku zpočátku ukazovali být tak „pevní vůči ztrátám“, že se původci nového aktu předstíraného terorismu urychleně rozhodli k dalšímu kolu. Motto: častá krůpěj i kámen proráží. Přesně čtrnáct, 2 x 7 dní po prvním atentátu ze 7. července, tedy 21. (21 = 3 x 7), si zlou hru zopakovali s co možná stejnými detaily (znovu to byly tři vlaky metra a městský autobus), tedy rovněž *čtyři* cíle úderů.

A jediné, co je jim třeba uznat k dobru: tentokrát byli trochu milosrdnější alespoň k životům a zdraví většiny postižených lidí. Protože se přímo nevysvětlitelně u všech náložích vznítily jenom rozbušky (jak to, že „islámisté“ neměli v batohu stejné bomby, které přece před tím perfektně fungovaly – jsou snad opravdu *tak* hloupi?), vyvázli z toho téměř všichni cestující jen se strachem (lat. = teror), a to také měli – doslova!

22. července jsme mohli v tisku číst např. toto: „Atentáty před dvěma týdny ještě Londýňané brali s příslovečným britským zlehčováním, ale tentokrát také znervózněli.“ – „Lidé již propadali panice,“ říká očitý svědek Ivan McCracken. (...) „S atentátem jako před dvěma týdny by se Londýňané ještě nějak vyrovnali, ale již ne s novými explozemi během dvou týdnů. Všude bylo poslední dobou slyšet: ‚Alespoň už máme teď jednu klid – to už bylo, tyhle teroristické útoky.‘ I když tentokrát neměly být žádné oběti – psychologický dopad druhé série atentátů je strašný. ‚Zdá se to stát součástí našeho života,‘ říká londýnský kolemdoucí. ‚Oni nás chtějí terorizovat – a to nesmíme připustit.‘“¹⁴ – „*Oni*“, to byli přirozeně „*ti islámští teroristé*“ (a „fundamentalisté“).

A byli si tím ještě „jistější“, když se tentokrát podařilo všechny čtyři pachatele dopadnout živé, a ti se dokonce údajně přiznali, což ovšem příliš neznamená. Vždyť co se skutečně řeklo vyšetřujícím orgánům, nemusí být identické s tím, co se nám ve velkých médiích „servíruje“. A pokud by to i souhlasilo, nemusí to ještě ani zdaleka být *celá* pravda. (Údajně) vypověděli, že nikoho nezabili; chtěli jenom šířit strach... To by ovšem bylo pro *islamistické* atentáty *absolutně nové!* Méně nový, ale zato pravděpodobnější by byl naproti tomu následující scénář: Zakonspirovaní agenti britské nebo jiné spojenecké tajné služby čtyři mladé islámské fanatiky k mimořádně perfektnímu „zopakování“ navedli, pomáhali jim s přípravami činu, dodali dokonce údajně „sebevražedné“ bomby, ale samozřejmě jim neprozradili, že – kromě slabých roznětek – nebyly buď schopné funkce, nebo šlo o pouhé atrapy...

Teror – osvědčený univerzální prostředek

Skutečný terorismus má obvykle jen jeden zcela určitý, otevřeně vyhlášený cíl, kterého však většinou nedosáhne.

Naproti tomu pouze simulovaný teror sleduje nezřídka několik cílů současně, které ovšem nemůže veřejně přiznat, zato však – bohužel – dosti často jich dosahuje podivuhodně rychle a úspěšně.

Falešný terorismus je vždy jen *zámlinkou pro něco zcela jiného*, čeho má být jeho

¹⁴ „Allgäuer Zeitung“, 22. 7. 2005.

pomocí dosaženo! Omezíme se zde na čtyři krátko- nebo střednědobé cíle Satanovy synagogy, jichž bylo od 11. září 2001 s odvoláváním na „boj (nebo válku) proti terorismu“ zcela nebo zčásti dosaženo.

1) Na blíže neohraničenou „*válku proti mezinárodnímu terorismu*“ je totiž zapotřebí mnoho, velmi mnoho peněz. A protože to je každému „jasné“, vláda USA, která podle svého tvrzení přece po 11. září 2001 tuto „*válku*“ vede, mohla od té doby utratit stovky miliard (sic!) dolarů v dodatečných úvěrech pod rozpočtovým titulem „vojenské výdaje“. Kdo se z toho raduje, jsou internacionální vysoké finance pod nepopiratelným vedením široce rozvětveného židovského klanu Rothschildů, protože ten shrabuje úroky i úroky z úroků ze zmíněných úvěrů vládě USA. První válka, která s těmito nepředstavitelnými výdaji začala údajně „proti terorismu“, ve skutečnosti však jen proti afghánskému režimu Talibánu, byla ovšem plánována již mnohem dříve. Scházel už jenom „srozumitelný důvod“ k válce. *Později* to bylo možné číst dokonce v některých novinách.

Druhá válka proti „terorismu“ platila Iráku. Ten sice na rozdíl od Afghánistánu ještě nikdy neměl nic společného s bin Ládinem a/nebo „Al-Kajdou“, ale jeho vládce Saddám Husajn stál již dlouho na listině určených k odstřelu jako Talibán. V obou případech nešlo *pouze* o kontrolu mimořádně bohatých zásob ropy (Irák) nebo ropovodů (Afghánistán), nýbrž o eliminaci režimu, který ještě nebyl (Husajn) případně již nebyl (Talibán) poslušný židovsko-zednářské Satanovy synagogy.

Kromě toho byl s dolarovými miliardami USA „mezinárodní terorismus“ tak říkajíc preventivně „potírán“ tím, že USA jako katův pacholek Satanovy synagogy všude po světě budovaly svoje vojenské základny (v čemž ostatně dodnes stále ještě pokračují). Malý příklad z řízených novin z dubna 2002 (povšimněme si přesné formulace *zdlánlivě* „neutrální“ zprávy *dpa*): „*V boji proti terorismu* [!] rozšiřují USA svou vojenskou přítomnost na Filipínách. Již v příštích dnech to má být 348 vojáků, mezi nimi 68 z námořní pěchoty, kteří přistanou na ostrově Basilan, uvedl Roilo Golez, filipínský poradce pro národní bezpečnost.“¹⁵

2) Kdo „bojuje“ proti „mezinárodnímu terorismu“, ten pod tímto pláštíkem všechny možné protivníky nebo překážky tzv. „Nového světového řádu“, tj. protikřesťanského „Jednoho světa“, může brutálním násilím odklízet z cesty, resp. ujařmovat: nepohodlné jednotlivce, rušivé skupiny, vzpurné vlády i celé „padoušské státy“. Stačí prohlásit je za „teroristy“, nebo také je uvést jenom do spojení s nimi, a už je jejich „likvidace“ před celým světem ospravedlněná. Například:

* *Počátek února 2002*: Vysoce postavený židovský „poradce“ vlády USA, Richard Perle, byl reportéry dotazován na tehdy ještě ve vzduchu visící iráckou krizi... „Prezident George W. Bush v projevu ke stavu Unie ‚vysvětlil, že máme v úmyslu změnit mocenské poměry v Bagdádu,‘ prohlásil Richard Perle listu ‚Financial Times Deutschland‘ (...) mimo rámec mnichovské konference o bezpečnostní politice. ‚Myslím, že není nic, co by Saddám Husajn mohl udělat, aby nás přesvědčil, že z Iráku již nehrozí žádné nebezpečí,‘ prohlásil Perle. To by dokázala způsobit jenom změna režimu. Bush státy Irák, Írán a Severní Koreu označil předcházející týden za ‚osu zla‘, a pohrozil protipatřeními. Vytkl jim, že *podporují terorismus* a vyvíjejí zbraně hromadného ni-

¹⁵ „Bergische Morgenpost“ (Remscheid), 20. 4. 2002.

ničení.¹⁶ A my víme, co se od té doby s Irákem stalo...!

* *Prosinec 2002*: „S nyní již známou likvidační listinou vytvořila vláda prezidenta George W. Bushe americké tajné službě CIA **mnohem větší prostor pro honbu na teroristy po celém světě**. Podle zpráv médií stáli na listině těch „nejhorších z nejhorších“ Usáma bin Ládín, jeho zástupce Eiman el Sawahiri a nejméně dva tucty dalších mezinárodně hledaných teroristů. (...) Prezident Bush již hned po atentátech z 11. září de facto dovolil zabít v Afghánistánu teroristy z Al-Kajdy; „listina smrti“ dává CIA právo v **nejvyšší nouzi všude na světě teroristy zabít** – bez konzultací.“¹⁷ Což se od té doby již mnohokrát stalo nejen v Afghánistánu, ale například i v Jemenu: „Tam CIA zabila dálkově řízenou malou raketou jednoho z velitelů Al-Kajdy [?], který byl údajně [?] zapletený do atentátu na válečnou loď USA ‚Cole‘ před dvěma roky. S několika průvodci byl právě na cestě, když raketa narazila do vozu. Při útoku CIA zahynul také Američan Kamal Derwisch, který byl americkými úřady **dodatečně** [!] rovněž prohlášen **za nepřítele**.“¹⁸

* *Březen 2003*: Jeden z prominentních „poradců“ prezidenta Bushe, „neokonzervativní“ Žid Michael Ledeen, 18. března 2003 úvodníkem v důležitém neokonzervativním časopisu „National Review“ štvál proti Německu a Francii, protože obě země se nechtěly podílet na tažení proti Iráku. Vyčítal Němcům a Francouzům formální podporu islámskému terorismu, a tvrdil, že „francouzsko-německá strategie spočívá v nasazení arabského a islámského teroru jako preferované zbraně [proti USA].“ – Jeho závěrem z toho byla jen sotva skrývaná výhrůžka: „Pokud to všechno souhlasí, budeme muset vnést **válku proti terorismu** i daleko přes hranice Středního východu, a sice **do srdce západní Evropy**.“¹⁹ Což se chválabohu dosud **ještě** nestalo...!²⁰

* *Duben 2003*: Již penzionovaný americký generál židovského původu a někdejší vrchní velitel NATO, Wesley Clark, „vidí vážné ohrožení pro Sýrii, jestliže se vládě mladého prezidenta Bašára al-Asada nepodaří odstranit americké obavy. V popředí generálových obav jsou kontakty s teroristickými skupinami, podpora Iráku i pravděpodobné vlastnictví zbraní hromadného ničení.“²¹ Ve skutečnosti byl ovšem židovský stát – vůči němu **ne bezdůvodně** nepřátelsky smýšlející! – Sýrii nejraději viděl vojensky zlikvidovanou prostřednictvím USA. Co se tedy přímo nabízí jiného, než tu zemi znovu a znovu podezírat z „podpory mezinárodního terorismu“, aby pak na ni při vhodné příležitosti bylo možné zaútočit? A nebýt početných potíží v Iráku, asi by se to už dávno stalo...²²

3) Lživé heslo „boj proti mezinárodnímu terorismu“, od 11. září 2001 ještě posíleno atentáty v Madridu a znovu povzbuzeno bombovými útoky v Londýně, je všude v tzv. západním světě cílevědomě využíváno k odbourávání tak zvaných demokratických svobod, kousek po kousku, krok za krokem. **Vykládá se nám**, že všichni a všechno musí být bohužel stále ostřeji kontrolováno a střeženo, aby se „teroristickým útokům“ co možná zabránilo již v přípravné fázi. A protože tolik důvěřivých lidí tomu věří, činí

¹⁶ „Die Tagespost“, 5. 2. 2002.

¹⁷ „Remscheider Generalanzeiger“, 17. 12. 2002.

¹⁸ Tamtéž.

¹⁹ Deutschlandbrief, č. 5/květen 2003, str. 3.

²⁰ Pozn. editora: Čeho se autor této studie právem obával, se již mezitím stalo skutečností.

²¹ „Die Tagespost“, 17. 4. 2003.

²² Totéž jako v pozn. 20.

zavádění nemilosrdného policejního státu ty nejkrásnější pokroky: v USA, v celé EU, a dokonce i v dříve tak svobody milovném Švýcarsku.

Smysl a účel všudypřítomného státního slídění je ovšem *zcela jiný*, než chránit řádné občánky před zlými teroristy: čím lépe a nenápadněji Satanova synagoga již nyní vypátrá co nejvíce možných odpůrců „Jednoho světa“, zastraší je, znemožní jim politickou nebo náboženskou působnost, nakonec je izoluje od jejich okolí a zatlačí do kategorie „*podezřelých z terorismu*“, tím menší pak bude odpor k oficiálně vyhlášenému Jednomu světovému státu, k jedné světové vládě a jednomu světovému náboženství dne X – a přirozeně poté! – zasáhne ještě tvrději. Několik příkladů:

* *USA*: Na jaře 2002 instaloval ministr spravedlnosti John Ashcroft hned dva navzájem nezávislé celostátní špiclovské systémy k „*včasně obraně před terorismem*“ („National Neighbourhood Watch“ a dále „*Terrorist Information and Prevention Systems* – TRIPS“).²³ A aby toho nebylo málo, dostala také federální policie *FBI* další oddělení „Office of Intelligence“ jako novou vnitrostátní tajnou službu. „A záhy tam již pracuje kolem 2 500 agentů na *obraně před terorismem*“.²⁴ Počátkem června 2002 prezident Bush v televizi oznámil vytvoření nového ministerstva pro vnitřní bezpečnost („Department for Homeland Security“) s výslovným odůvodněním, „že tím chce zajistit *potírání terorismu* ve Spojených státech“. Ministerstvo má vyhodnocovat informace od všech tajných služeb i policejních orgánů, a ty koordinovat. (...) Demokratický senátor Joseph Lieberman očekává tvrdý boj při realizaci reformních plánů. Od byrokratů a některých poslanců lze čekat odpor proti jejich realizaci, řekl Lieberman. A republikánský senátor Arlen Specter označil Bushův plán za „velký krok vpřed pro bezpečnost Američanů“.²⁵ Jak Lieberman, tak Specter jsou – horliví talmudisté, stejně jako velkým tiskem se zednářským signálním gestem ukazovaný Michael Chertoff, kterého Bush na jaře 2005 příhodně jmenoval novým šéfem tohoto ministerstva na špiclování občanů...

* *Německo*: Okamžitě po 11. září 2001 se spolkový ministr financí Eichel zasazoval o to, aby banky byly konečně zákonem nuceny hlásit státnímu zastupitelství „nápadné finanční přesuny“, a tím umožnit přijít na stopu „*teroristům*“. Také domnělá opozice ve Spolkovém sněmu chce zákon odsouhlasit v případě, že by „*umožnil zlepšit přístup k majetkům teroristů*“.²⁶ Se stejným odůvodněním je zde – jak známo! – od 1. dubna 2005 bankovní tajemství dokonce již zcela zrušeno! Po paralelní koleji se zednářský kartel všech stran při jen předstíraném nesouhlasu menších partají již nejnověji zasazuje za „*preventivní* [!] *zatykáni*“ („bezpečnostní zajištění“) i jen „*pravděpodobných* [!] *teroristů*“. A již v říjnu 2004 hodlal spolkový ministr Otto Schilly „bezpečnostní úřady v případě nouze ještě silněji zcentralizovat změnou ústavy“. Politici SPD ohlásili „bezpečnostní balíček tří“ *v boji proti terorismu*, Spolkový kriminální úřad (BKA) a Úřad na ochranu ústavy mají dostat dalekosáhlé pravomoci, a vůči zemským úřadům by měly být posíleny.²⁷

* *Vatikánský stát*: Dokonce i tam bylo 11. září okamžitě využito k vytváření „faktů“: „Poté, co se zabránilo atentátu kyanidem na vodovodní síť Říma [??], spolupra-

²³ „Recht und Wahrheit“, květen/červen 2002, str. 34.

²⁴ „Rhein-Lahn-Zeitung“, 4. 6. 2002.

²⁵ „Die Tagespost“, 8. 6. 2002.

²⁶ „Westfalenpost“, 11. 10. 2001.

²⁷ „Der Sonntag In Münster“, 26. 9. 2004.

cuje Vatikán těsněji s tajnou americkou službou CIA, aby se ochránil před *terroristickými útoky muslimů*. Jak známo, je Jan Pavel II. na *černé listině islámských teroristů* [??]. Na obranu před napadením otravnými plyny založil Vatikán speciální protisabotážní jednotku. *Maličký stát již sleduje zhruba 50 videokamer*. Záběry jsou vyhodnocovány výkonnými komputery a srovnávány s údaji od italského ministerstva vnitra a CIA.²⁸ Všichni „poutníci“ do Říma tedy mohou od té doby bez dalšího počítat s tím, že jsou trvale registrováni; v židovsko-zednářsky infiltrovaném Vatikánu však rozhodně nikoli ve zbožném úmyslu!

4) Pokrytecký „boj proti mezinárodnímu terorismu“ má zlegalizovat nejenom policejní stát, nýbrž nadto vést přímo do jednosvětové tyranie tím, že krok za krokem padají za obět' „potírání terorismu“ všechna občanská práva. Se všemi občany (s jedinou výjimkou údajně „vyvolených“ a jejich zednářských poskoků v klíčových pozicích moci, tedy „zasvěcených“ do satanského plánu zotročení světa) – *skutečně se všemi* se bude zacházet už jen tak, jako by každým okamžikem připravovali a/nebo páchali teroristické úderů či přepady. Kdo i v tom nejmenším vybočí ze státní (čti: židovsko-zednářské!) „normy“ jednání, je fakticky „terorista“!

Ještě přirozeně nejsme tak daleko, ale směr pochodu je dávno jasný, a bude železně dodržován.

* *Příklad USA*: „*Válka proti terorismu*“ dává americkému prezidentovi Georgi W. Bushovi příležitost posílit moc Bílého domu [přesněji jej kontrolující synagogy] – a ten jí i využívá. K zděšení mnoha kongresových politiků a obhájců ústavních i občanských práv strhli republikáni na sebe pravomoci, o které se až dosud dělili s parlamentem a nezávislou justicí.²⁹ Tolik vychvalované „rozdělení moci“ již tedy neexistuje! A ještě podrobněji: „Prezident hned v listopadu udělil ministerstvu obrany dovození vytvářet vojenské soudy. Ty mají soudit lidi, *podezřelé z terorismu*. Přitom je lhostejné, zda se jedná o občany USA, nebo o *občany jiných států*. Rovněž tak nezáleží na tom, zda byl teroristický čin resp. podílnictví na něm spáchány v USA nebo *v nějakém jiném státě*. Zatýkáni, obžalováni, důkazy, výpovědi svědků, soudní líčení ba dokonce i případné exekuce se mohou *konat utajeně*. Při *podezření z terorismu* je znovu dovoleno mučení.“³⁰ To bylo pouhé dva měsíce po 11. září 2001, a takovému zavedení tyranie suchou cestou se vzepřelo bohužel pouhých 39 poslanců parlamentu USA.³¹ Marně, jak dokazuje i následné internování na Guantanamu a dodnes [!] pokračující mučení stovek nejen afghánských nebo pákistánských, nýbrž dokonce i anglických „*podezřelých z terorismu*“!

* *Příklad EU*: Pověstný eurozatykač rovněž předvídá zatčení, odsouzení a potrestání *občanů jiných států* pro *pouhé podezření*! Tím zahrnuje nejen záměrně blíže nedefinovaný zločin „terorismu“, nýbrž i 31 dalších „trestních činů“, které jsou stejně tak nejasně pojmově vymezeny. Zavedení (již dávno hotového a v zásuvce ležícího) eurozatykače je na výsměch každému právnímu státu ospravedlňováno – po 11. září náhle samozřejmě nezbytným – „*zesílením boje proti terorismu*“! Bylo to v polovině února 2002, jenom pět měsíců po simulovaných „atentátech“ v USA; tehdy se totiž říkalo: „Vlády šesti států EU se 14. února během neformálního setkání ministrů spravedlnosti

²⁸ „Kurier der Christlichen Mitte“, č. 4/duben, 2002, str. 1.

²⁹ „Die Tagespost“, 29. 11. 2001.

³⁰ „PHI-Auslandsdienst“, 8. 1. 2002, str. A12 ad.

³¹ Tamtéž.

a vnitra ve Španělsku dohodly na zavedení eurozatykače již v příštím roce (2003).“ Španělsko, Portugalsko, Francie, Anglie, Belgie a Lucembursko se také usnesly, že vzhledem k „rostoucímu ohrožení *mezinárodním terorismem* a mezinárodní kriminalitou“ [!] zavedou do začátku roku 2003 v celé EU platný zákon o zatýkání a vydávání pachatelů. A ostatní státy EU přislíbily, že své národní zákonodárství co možná rychle přizpůsobí novému právu EU, a poté rovněž tak uznají eurozatykač. *Urychlený postup je odůvodněn událostmi z 11. září 2001*“.³² A mezitím již hanebný eurozatykač platí ve všech státech EU s jedinou výjimkou Německa, kde silný veřejný odpor vedl k jeho vypuštění Spolkovým ústavním soudem. Doufejme a modleme se, aby „nehoda“, která bezpochyby Satanovu synagogu rozzuřila, nevedla k oživení jejich předstíraných „*teroristických útoků*“ nyní také na německé půdě...

Dva podivuhodné fantomy: nepochopitelný Usáma bin Ládín – nenapadnutelná Al-Kajda

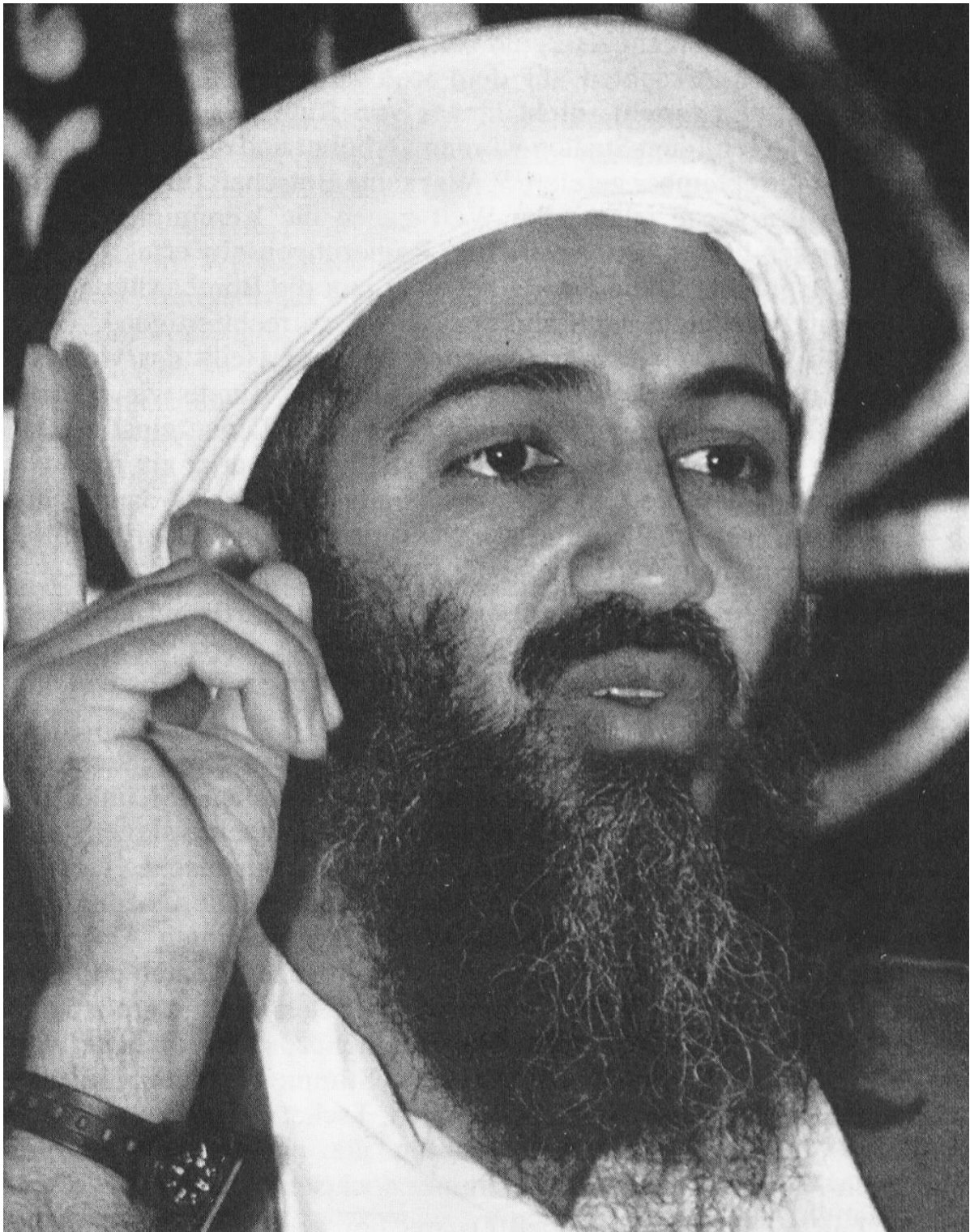
Abychom si rozuměli – Usáma bin Ládín je samozřejmě reálně existující osobou. Ovšem zjevně náleží k „zasvěceným“, jak dokazuje jeho zednářsky gestikulující ukazováček na fotografii, kterou již dávno každý zná. A přesně proto také nebyl až dosud nikdy dopaden! Je zapotřebí jako ten – *jak již mezitím přece všichni na médiích závislí „vědí“* ...! – kdo je vinen *každým* novým předstíraným teroristickým útokem. ... Jak může být někdo tak neodpustitelně hloupý, aby uvěřil, že bude zlikvidován nebo posazen za mříž? Nikdo by přece tak spolehlivě neodvracel podezření od *skutečných* viníků, jako právě on! A jako jeho „Al-Kajda“! Ta ovšem již ne jako pouhé jméno pro neexistující věc.

Nemožné? Vždyť stačí jen pozorně naslouchat a dívat se, když v TV zprávách stále znovu (po „New Yorku a Washingtonu“, po „Madridu“, po „Londýně“ a prakticky po každém teroristickém útoku kdekoli na světě) je o Al-Kajdě řeč: ona „*má mít na tom účast*“, ti a ti „*patří* k její *síti*“, ti a ti „*jsou s ní ve spojení*“, ti a ti „*sdílejí její ideologii*“ a tak pořád dál. A co je pozoruhodné: ona sama, „*Al-Kajda*“, strašná a všudypřítomná, ještě nikdy nemohla být napadena. Není ani jediný z více než 600 vězňů na Guantánamu, „*podezřelých z teroru*“, jenž by přiznal (nebo jemuž by bylo platně prokázáno), že k ní náleží. Ani jediný, a to právě tam, kde věznění údajní „*teroristé*“ dodnes přímo přiznávají, co je jim o ní známo, ať už s použitím mučení, nebo bez něj!

Vraťme se však znovu k údajnému vůdci bin Ládínovi. Židovsko-zednářská vláda USA ho již v devadesátých letech postupně činila odpovědným za všechny možné pochybné „*atentáty*“ v islámském světě – aniž by mu však zkřivila vlas na hlavě! Zde je přehled z roku 1998, tedy *celé tři roky před* 11. zářím 2001!

„Pokud jde o Usámu bin Ládina, ten je sice znám jako odpůrce západního, a zvláště amerického vlivu v islámském světě, nicméně až dosud ani jediný teroristický útok neprokázal, že by přímo nebo nepřímo vyšel od něj. Kolují rozličné teorie, proč z tolika nespočetných Arabů, kteří mají doma automatickou pistoli nebo si dovolují „*soukromou armádu*“, byl právě bin Ládín vybrán za nejnebezpečnějšího „*subteroristu*“. Od roku 1996 se skrývá v Afghánistánu, kde v osmdesátých letech *sám pracoval ve službách USA jako agent CIA* – skutečnost, která je ovšem jako stvořena k dalším speku-

³² „Zeit-Fragen“, 18. 2. 2002, str. 6.

Přestože existuje mimořádně mnoho bin Ládinových fotografií, jedna z nich je nám předkládána nejčastěji, a sice s údajným poznávacím znamením vysokého lóžového bratra, jehož vztyčený ukazováček říká: „Hled’te bratři, stále jsem ještě skrytě ve hře.“ (Knižní tip: Johannes Rothkranz, *Freimaurersignale in der Presse – Wie man sie erkennt und was sie bedeuten*, 5. vyd. Durach 2001).

lacím.³³

Následuje záznam nové výpovědi, tentokrát od nezávislého amerického novináře, vyslychaného bezprostředně po 11. září, tedy o tři roky později: „Kdo je to bin Ládín? Po léta jsme slyšeli o tom mocném nepříteli. Proč je však zapotřebí celé vojenské síly Spojených států a Británie k jeho nalezení? bin Ládín *pracoval od počátku osmdesátých let ruku v ruce s americkou CIA* na výstavbě své sítě Maktab-al-Khidmar [pozn.: zní trochu jinak, než ‚Al-Kajda‘], shromažďoval peníze a rekrutoval džihádské bojovníky – odhadované až na 10 000 afghánských Arabů – k svržení Demokratické republiky Afghánistán. Byl *současně aktivním agentem CIA* i pákistánské *Interservice Intelligence* [pozn.: pákistánské tajné služby], které – jak to severoafghánská opozice, Rusko a Indie tvrdily! – současné [pozn.: jen údajné!] operace jej a jeho Al-Kajdy stále ještě podporují a kontrolují (<http://empersclothes.com>). Kromě toho měl on, jeho žena i nejdůležitější zástupci naprostou volnost žít v Americe, cestovat a dokonce vydávat peníze pro [pozn.: fakticky neexistující] Al-Kajdu.“³⁴

Rovněž prezident Bush jen týden po „teroristických“ útocích z 11. září 2001 jej bez jakéhokoli důkazového materiálu pateticky označil za „*hlavního podezřelého*“ a děkoval sousedícímu Pákistánu za slíbenou podporu při stíhání teroristů. Viceprezident Richard Cheney v interview [den poté] dal zase k dobru, že „Spojené státy při nastávající honbě na mezinárodní teroristy *nebudou šetřit život bin Ládina*. Jsou důkazy, prokazující tohoto saúdského milionáře jako *hlavního podezřelého*. Spojené státy by jej a jeho poskoky *měly odhodlaně stíhat, i kdyby to trvalo celé roky*.“³⁵

Ve skutečnosti to netrvalo „roky“, nýbrž sotva dva měsíce, kdy vláda USA již – *obrátila na čtyřáku!* V polovině listopadu 2001 přišla totiž zpráva: „Ministr obrany USA Donald Rumsfeld připustil, že dopadení Usámy bin Ládina bude pro Spojené státy ‚velice těžké‘. ‚Svět je tak veliký, a existuje mnoho zemí. (On) má spoustu peněz a hodně podporovatelů, a já prostě nevím, zda budeme úspěšní,‘ řekl Rumsfeld novinám ‚USA Today‘. Bin Ládínova teroristická síť by mohla dál existovat i bez bin Ládina: ‚I kdyby byl (bin Ládín) již zítra pryč, problém terorismu i přesto bude *trvat dál*,‘ prohlásil Rumsfeld.“³⁶

Jak si jistě všichni ještě vzpomínáme, byl bin Ládín poté v Afghánistánu sice „obklíčen“ americkými jednotkami, dokázal však záhadně „uniknout“ do Pákistánu – který je přece spojencem USA [!] –, kde se jeho stopa také rychle „ztratila“...! Po uplynutí příslušné doby více než jednoho roku, kdy se prostě nic nedělo, přinášel řízený světový tisk kolem poloviny února 2003 drobné agenturní zprávy následujícího druhu: „USA se prozatím vzdávají hledání bin Ládina – *prakticky zastavily* svůj hon na *špičkového teroristu bin Ládina* v Afghánistánu. Až na speciální německé komando *byli lovci teroristů staženi*. Bin Ládín má být údajně v pohraniční oblasti mezi Pákistánem a Afghánistánem.“³⁷ Důvod tak nápadného obratu nebyl prozíravě uveden! Vždyť také nešlo přiznat, že arcipadouch by mohl ještě tak dobře posloužit jako vhodná stafáž pro Madrid 2004, Londýn 2005 a možná i jinde...

A konečně 6. září 2003 vyšel mimořádně zajímavý příspěvek teprve v červnu 2003

³³ „Prisma-Informationsdienst“, 26. 9. 1998, str. 1.

³⁴ Joan Veon in: „UN Watch!“, č. 5+6/září-prosinec 2001, str. 3.

³⁵ „Die Tagespost“, 18. 9. 2001.

³⁶ „PHI-Auslandsdienst“, 13. 11. 2001, str. A163.

³⁷ „Welt am Sonntag“, 14. 2. 2003.

odstoupivšího britského ministra životního prostředí, výživy a zemědělství Michaela Meachera, a to – jaký div! – v etablovaném londýnském listu „The Guardian“, kde se doslova říkalo: „Nikdy nebyl podniknut **vážný** pokus o dopadení bin Ládina. Koncem září a začátkem října 2001 vyjednávali vůdci obou islamistických stran Pákistánu [pozn.: s afghánským režimem Talibánu] o vydání bin Ládina do Pákistánu, aby byl za atentáty z 11. září postaven před soud... Nicméně **činnovník Spojených států** příznačně řekl, že „tak rázné ukončení našich cílů“ by znamenalo **riskovat „předčasné zhroucení mezinárodního úsilí, pokud by Mr. bin Ládín byl šťastnou náhodou zajat“**. Šéf spojených generálních štábů USA, generál Myers, dokonce zašel ještě dál prohlášením, že „**cílem nikdy nebylo dopadení bin Ládina**“ („Associated Press“, 5. dubna 2002.) Směrodatný agent **FBI**, Robert Wright, zase „ABC News“ (19. prosince 2002) řekl, že hlavní stan **FBI** si **nepřeje žádné dopadení**“. A v listopadu 2001 si vojenské letectvo USA postěžovalo, že v předešlých šesti týdnech již **mělo** vůdce [pozn.: svévolně tak zvané!] **Al-Kajdy a Talibánu více než desetkrát na mušce**, nemohlo však zasáhnout, protože **nedostalo dost rychle povolení** („Time Magazine“ z 13. května 2002). „**Žádná ze shromážděných indicií**, které všechny pocházejí ze zdrojů, patřících k veřejnému sektoru, **není slučitelná s myšlenkou rozhodného boje proti terorismu**.“³⁸ – Absolutně správně řečeno!

Aktuální hlavní cíl „teroru“: boj islámistům!

Abychom se zde hned vyjádřili stručně a jasně: jsme přesvědčení katolíci a pro islám nechováme žádné sympatie. Nemůžeme je mít, protože mohamedánství je nejen lidmi vytvořené, bludné, nýbrž také jako talmudismus (a hned po něm) radikálně protikřesťanské náboženství! Tedy náboženství, které – pokud to záleží na něm – svým politování hodným stoupencům brání v nabytí věčné blaženosti, a místo něj je sráží do věčného zatracení. To však pro nás nikdy nesmí být důvodem bojovat s mohamedány lži a pomluvou. A to tím spíše, že lstivý a zálučný boj Satanovy synagogy proti vlastně (i když nevědomě) zcela na její straně stojícímu islámu konec konců vůbec neplatí jemu, nýbrž **nám!** Když tedy budeme níže pozorně sledovat, jak je falešný, předstíraný „islámský terorismus“ vzpurného mohamedánství tlačěn do satanisticky jednotného světového náboženství, rozhodně jej tím neobhajujeme. Chceme jen umožnit pochopit, s jak ďábelskou prohnalostí si Satanova synagoga v současnosti pro své účely islám zaprahá, nebo případně jemně klepe přes prsty.

Přestože tedy současná vlna „teroru“ slouží několika (ovšem v té samé perspektivě) dílčím cílům, je zjevný její hlavní účel – učinit **islámský svět** poddajným současně politicky i religiózně (neboť politika a náboženství se v mohamedánství nedají oddělovat).

Má toho být dosaženo třemi paralelními cestami.

1) Je třeba poměrně malé tvrdé jádro skutečných („fundamentalistických“, „islamistických“, „džihádistických“) fanatiků izolovat od masy „umírněných“ muslimů. Pokud se to podaří, bude se jádro samo od sebe dál smršťovat, až nakonec zcela zmizí, protože nikdo by trvale nechtěl před celým světem, nebo dokonce před vlastními „souvřeci“, náležet k opovrhované a vyobcované menšině. Používané prostředky k izolování řečeného tvrdého jádra jsou následující:

³⁸ Cit. podle „On Target“, 4. a 18. 10. 2003, str. 18 ad.

- a) démonizování islámských „fundamentalistů“ v médiích jako přinejmenším potenciálních „teroristů“;
- b) zastrašování a potlačování takto démonizovaných i jejich okolí;
- c) vytváření nepřetržitého tlaku na „umírněné“ muslimy, aby se od „fundamentalistů“/„teroristů“ jednoznačně distancovali, otevřeně je odsuzovali a udávali;
- d) předkládání stále nových výtek z „terorismu“ vůči „islamistům“, aby kampaň nemohla ochabnout.

2) Souběžně s tím se musí „umírněný“ islám radikálně přetvořit *novou interpretací* Koránu a ostatních „svatých knih“ na tolerantní náboženství v zednářském smyslu (tedy podle hesla: „není žádná absolutní pravda“). To se znovu děje dvojím způsobem:

- a) Pod energickým vedením pseudopapeže zednářské pokoncilní sekty (jež se však vydává za „římsko-katolickou“) a za nikdy nechybějící spoluúčasti pod firemní značkou „židovství“ působícího talmudismu/kabbalismu je islám stále pevněji začleňován do ekumeny tzv. „tří abrahámských náboženství“, tedy všech „velkých světových náboženství“;
- b) zednářsko-liberální muslimové, ale také početní jiní liberální, zednářští a/nebo **židovští „intelektuálové“** neustále požadují, navrhují, propagují a podporují „osvícení“ a z něj plynoucí sekularizaci (zesvětštění) mohamedánství, jehož dosavadní formu ostře kritizují jako „zastaralou“, „úzkoprsou“, „netolerantní“, atd.

3) Přitom se však co nejpečlivěji střeží vlastně *naprosto logického* vypovídání všech v Evropě a Americe žijících „potenciálních teroristů“ do zemí jejich původu, protože islám zde podle vůle Satanovy synagogy musí za všech okolností *zůstat* jako ferment rozkladné „multikultury“.

Každý pozorný současník přece může nyní téměř každodenně pozorovat, jak politika, „církev“ i média podle tohoto trojího receptu postupují. Z důvodů místa se zde musíme spokojit s následujícími stručnými příklady (všechny ze dnů a týdnů po londýnských „teroristických“ úderech).

1) a): Palcové titulky novin z konce srpna 2005: *„Nejradikálnější džihádisté Evropy – Muslimské komunity se stále více stávají zdejšími líhněmi terorismu“*.³⁹ „Pákistán, vazal velmocí a *semeniště teroru* – Prezident Pervez Mušaráf vede chorý, krizový stát – Kolem *dvaceti tisíc* škol koránu, které se vymykají státní kontrole“.⁴⁰ Komentář novin ze srpna 2005: *„Nebezpečí teroru* nezmenšeně trvá – nejen v Londýně, nýbrž v *celé Evropě*. Dopadená skupina se zdá být pouze *vrcholkem obrovského ledovce*. (...) *Také Německo* hostí nebezpečnou islamistickou scénu, agitující proti ‚nevěřícím‘ nenáviděného Západu a jeho hodnotám.“⁴¹ Atd., atd.

b) *Zastrašování/potlačování*: Zpráva z Londýna po prvních atentátech: „... Ahmed prodává noviny před nádražím, a v pátek vypadá nějak zneklidněný. Všichni muslimové jsou vinni, myslí si lidé. Po 11. září se moje žena po dlouhé dny bála vyjít na ulici...“ Tehdy bylo napočítáno asi 400 útoků na muslimy. Mnoho tisíc výhrůžek došlo i tentokrát různým islámským seskupením ve Velké Británii. (...) *Die Islamic Human Rights Commission (IHRC)*, vlivný zastřešovací svaz, vydal proto naléhavé varování. Je dobré vyvarovat se nepotřebných cest, ženy se šátky na hlavě by raději pokud mož-

³⁹ „Die Tagespost“, 23. 7. 2005.

⁴⁰ „Die Tagespost“, 26. 7. 2005.

⁴¹ „Allgäuer Zeitung“, 1. 8. 2005.

no neměly vycházet z domu, kolem mešit a škol se doporučuje co nejvyšší pozornost.⁴² – Jedna nejnovější tisková zpráva z mnoha podobných té doby: „*Pod vlivem muslimského bratrstva – Blízko k extrémistům: Úřady odebírají islámské školy v Mnichově koncesi*“.⁴³ A tak pořád dál a dál...

c) *Vyvíjení nátlaku na „umírněné“*: Tiskový komentář z 8. července 2005: „Nepanuje žádná válka islámu proti Západu, *nýbrž válka zaslepených mužů, odvolávajících se na islám*, proti svobodným lidem. Proto mají věřící tohoto velkého náboženství povinnost svoje perverzní bratrance z vlastního společenství vyhánět a potírat je. ... Boj proti teroru musí vést všichni, žijící ve svobodě. A muslimové patří na nejpřednější frontu.“⁴⁴ Zpráva z konce srpna 2005: Po londýnských atentátech je „v běhu velká diskuse (...), jak by britští muslimové mohli účinně kontrolovat extrémismus ve svém vlastním společenství. Britští politici záměrně hledají kontakty s islámským vedením. To se má *ve vlastním domě postarat o pořádek* a zajistit, aby extrémistické myšlenky neměly místo v mešitách“.⁴⁵

Zde další argumentaci záměrně přerušíme, protože mnoho podrobnějšího a zevrubnějšího na celé téma stojí v dole anoncovaných publikacích. Pojdme nyní k dalšímu, pro nás nepochybně důležitějšímu bodu:

Katoličtí „fundamentalisté“ = „teroristé“?

Tak zvaní „fundamentalisté“ vždy mají právě to své náboženství za absolutní pravdu. A my, věřící katolíci, to dokonce činíme prokazatelně jako jediní *objektivně* právem, protože následujeme toho, který o sobě prohlásil: „Já jsem cesta a pravda a život“ (J 14,6), a osvědčil to tím, že po smrti na kříži vítězně vstal z mrtvých.

Příslušníky Synagogy Satana, „otce lži“ (J 8,44), jsme právě *přesně proto* tak nenáviděni. Jeden z nich, Žid Mortimer J. Adler ze (zednářského) Aspen Institute v článku s titulkem „World Peace in Truth“ napsal: „Světový mír je nemožný bez světové vlády; světová vláda není možná beze smyslu pro jedno světové společenství, a světové společenství nemůže být zavedeno bez jednoty pravdy.“ (...) Adler rovněž soudí, že „*křesťanství stojí v cestě jednotě pravdy*“.⁴⁶

Jiný Žid, domněle na křesťanskou víru „obrácený“, ve skutečnosti však perfidní pokrytec, ve Francii žijící Joseph Rován, nechal roku 1994 do německého tisku záměrně proniknout následující bezednou nestydatost: „Nepochybně jsou také u nás [ve Francii], *zvláště v katolické oblasti*, integristická [tj. „fundamentalistická“] hnutí, nicméně ta měla dosud omezený politický vliv, a používat *přímo* teroristických prostředků tyto skupiny *ještě* nezačaly.“⁴⁷ – To mělo křivě obviňovat, že poslední zbývající *skutečně věřící* katolíci již „*nepřímo*“ použili „*teroristických* prostředků“ – tudíž *podle toho* použijí nepochybně dokonce i „*přímých teroristických* prostředků“! – Ani jediný příklad však ohavný pomlouvač samozřejmě nedokázal uvést.

Nedávno se židovsko-zednářsky kontrolovaný „velký“ tisk znovu příležitostně snažil u svých čtenářů vyvolat asociace mezi „islamistickými (teroristickými) fundamen-

⁴² „Allgäuer Zeitung“, 9. 7. 2005.

⁴³ „Die Tagespost“, 11. 8. 2005.

⁴⁴ „Allgäuer Zeitung“, 8. 7. 2005.

⁴⁵ „Neue Zürcher Zeitung“, 22. 8. 2005.

⁴⁶ „CODE“, č. 4/duben 1991, str. 43.

⁴⁷ Joseph Rován in: „Deutsche Tagespost“, 22. 10. 1994.

talisty“ a „křesťanskými“ nebo dokonce „katolickými fundamentalisty“, aby tím ty poslední – tedy nás – nechal vypadat jako přinejmenším potenciální „teroristy“. Příklady:

* Curyšský „Tages-Anzeiger“, 13. července 2005; Se zlomyslnou narážkou se tam tvrdí: „Od **11. září 2001** si tak jako tak téměř žádný křesťan již neříká fundamentální.“ To má znamenat: protože se musí obávat, že by byl podezřelý jako „terorista“. Nadávku „fundamentální“ ve skutečnosti vymysleli **nepřátelé křesťanství**; nejdříve se dávala jako nálepka jistým přísně Bibli věřícím protestantským sektám v USA, než byla později úspěšně přenesena také na islám a – podle potřeby – rovněž na jiná náboženská společenství. Poté list mluví také o římsko-katolickém **Kněžském bratrstvu sv. Pia X.**: „Ve Švýcarsku sídlící tradicionalisté jsou vždy znovu citováni jako vzorný příklad **katolického fundamentalismu**.“ Ano, ale jen naši víře nepřátelskými židovsko-zednářskými médii! Článek záměrně končí dvojznačně větou: „U **nás** je fundamentalistická kulturní kritika sice agresivní, ne však brutální...“ – Aha, tak to potom v jiných zemích asi je... má si zjevně pomyslet čtenář té věty!

* „Allgäuer Zeitung“ (lokální vydání novin „Augsburger Zeitung“) z 22. července 2005: „Odůvodněním pro terorismus je náboženství. Náboženství a opovrhování lidmi tvoří zlý pár. Objevuje se stále znovu, i v křesťanském hávu, dnes však především v islamistickém.“ Příklady pro tedy „dnes“ údajně vedle islamistického přece jen „také“ zjištěný „křesťanský terorismus“ přirozeně nemůže uvést citovaný komentátor, který rafinovaně staví na společného jmenovatele právě i falešné „náboženství“!

* „Neue Zürcher Zeitung“, 28. srpna 2005: Za teologickým sporem o biblické odůvodnění křesťanských věroučných pravd, tvrdí list, „se skrývá plíživý fundamentalismus, neméně nebezpečný, než islámský. (...) Náš nejnebezpečnější nepřítel nepřichází zvenčí, nýbrž zevnitř, z okruhu naší vlastní kultury. Stanoví výhradní nárok na pravdu. S odvoláním na Janovo evangelium (14,6) odpírá spásu a pravdu těm, kteří věří jinak, než oni. Prohlašuje svou politiku za ‚Bohem chtěnou‘. Proti Bohem chtěné křesťanské politice můžeme argumentovat stejně tak málo, jako proti svaté válce islámu“. – Lze ještě rafinovaněji štvát proti víře věrným katolíkům?

Jak dlouho to asi potrvá, než i nám katolickým „fundamentalistům“ bude podstrčen první krvavý „teroristický útok“? A za ním budou ukázáni dokonce „katolicky tradicionalističní“ pachatelé! Nemožné? Ne pro Satanovu synagogu! Její tajné služby vám propašují do auta pistoli nebo do domu pár kilo výbušnin, a hned za nimi tam vtrhne policie, provede domovní prohlídku a „najde důkazy“ u vás, kteří jste o tom všem nic netušili. Tak jednoduše to jde! Židovský bolševismus to svého času rutinně praktikoval, aby mohl zavřít nebo dočista zlikvidovat jemu nepohodlné lidi.

Bůh nám buď milostiv!

*

Durch „Terror“ zur „Neuen Weltordnung“ oder: Wer und was steckt wirklich hinter Bin Laden und „Al Qaida“?

Chemische Kondensstreifen („Chemtrails“) über Deutschland – weißer Tod aus der Luft?, cca. 185 S., davon 32 S. vierfarbig

Die Akte El Kaida

Terror im Heiligen Land, Teil 1: cca. 172 S.; Teil 2: ca. 185 S., jeweils viele Bilddokumente

Informations-Faltblatt „Terroranschlag oder Provokation“ (zum 11. September 2001) GRATIS

Informations-Faltblatt „Die knallharten Fakten“ (zum 11. September 2001) GRATIS

R. de Ruiter, *Der 11. September 2001*, 114 S.

Chr. Guthart, *11. September. Ein Untersuchungsbericht*, 200 S., durchgehend farbig illustriert

J. Rothkranz, *Die „Protokolle der Weisen von Zion“ – erfüllt!*, 944 S., großes Format, gebunden, zahlr. Abbildungen u. Grafiken

C. A. Agnoli, *Der europäische Haftbefehl. Kürzester Weg in die Tyrannei*, 64 S.

F. Hills, *Der „Bericht von Iron Mountain“*, 298 S., viele Abbildungen

F. Hills, *Das globale Killer-Netzwerk*, 345 S., viele Abbildungen

F. Hills, *Die Liquidierung Deutschlands*, 233 S., viele Abbildungen

F. Hills, *Geschichte des Schreckens*, 521 S., zahlreiche Abbildungen

F. Hills, *Satanismus – Die ideologische Grundlage der Neuen Weltordnung*, 319 S., zahlreiche Abbildungen

F. Hills, *Die Erde im Chaos*, 261 S., zahlreiche Abbildungen

Alliierte Vernichtungs- und Ausrottungspläne gegen Deutschland – Dokumente, Planung, Durchführung

Všechny tituly jsou k objednávce: Verlag Anton A. Schmid; Credo: Pro Fide Catholica, Pf 22; D-87467 Durach; Tel+Fax: 0831 / 21895 **Internet: verlag-anton-schmid.de**